

MEMBRES EMÈRITS

Ramon Parés i Farràs



Nat a Barcelona l'1 de desembre de 1927.

Doctor en ciències naturals per la Universitat de Barcelona (1956) amb una tesi sobre el transport de la glucosa a través de la membrana cel·lular en les cèl·lules del llevat. És catedràtic de Microbiologia de la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona des del 1964.

El 1958 obtingué per oposició una plaça de col·laborador científic del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC). Durant aquest període dugué a terme nombrosos treballs de microbiologia aplicada a través de contractes amb la indústria. Com a conseqüència d'aquesta activitat fou nomenat membre de la Reial Acadèmia de Farmàcia de Barcelona el 1962.

A partir del 1964, l'organització d'un laboratori i la formació d'un equip investigador foren els objectius primordials del seu treball, objectius que no aconseguí plenament fins força anys més tard. El 1966 publicà el llibre *Problemas de microbiología*, assaig didàctic que fou utilitzat durant molts anys pels estudiants.

L'any 1973 pronuncià el discurs inaugural del curs a la Reial Acadèmia de Farmàcia de Barcelona, en el qual exposà la història del principal tema d'investigació seguit en el seu laboratori des del 1964. Es tracta de l'excreció de glutamat per la soca C3 de *Klebsiella pneumoniae*, que presenta la propietat de produir descendències clonals amb individus excretors i uns altres de no excretors. Posteriorment ha continuat fent noves aportacions sobre aquest tema, com «Caracterización de la cepa CBC315 de *Klebsiella pneumoniae* C3» (amb J. Tomás, M. Regué i J. Jofre), a *Genética Ibérica* (1983).

Durant aquesta època inicià una sèrie de publicacions relatives a un aspecte de què ha continuat tractant fins a l'actualitat. Ens referim als seus estudis sobre la història i la filosofia de la ciència («Nucleares ¿sí o no? ¿Por qué?», *El Ciervo*, 1979; «Meditacions sobre la llibertat. La llibertat en la ciència», acte inaugural del curs 1987-1988 de la Universitat de Barcelona).

D'altra banda, els treballs sobre un nou bacteri de l'hidrogen, iniciats cap al 1976 amb J. Lalucat després de la seva estada amb el professor Schlegel a l'Institut de Microbiologia de la Universitat de Göttingen, portaren al descobriment del primer *R-bodie* d'un bacteri lliure. Aquest descobriment ha tingut un impacte important sobre els fenòmens d'hiperparasitisme i de l'expressió de profags. Posteriorment, s'han trobat *R-bodies* en uns altres bacteris de vida lliure. Sobre aquest tema, ha publicat treballs com «Genes asesinos en bacterias de vida libre» (amb J. Lalucat), a *Investigación y Ciencia* (1980).

La microbiologia de la contaminació de l'aigua és una altra de les qüestions de què ha tractat. Els seus estudis sobre aquest tema tenen dos vessants: el purament microbiològic i el relatiu a un programa integrat de control i protecció del medi ambient. Ha publicat molts treballs sobre el tema, com «Detección, aislamiento y caracterización de *Bifidobacterium* en aguas libres superficiales» (amb J. Muñoz i J. Vives Rego), a *Microbiología Española* (1986), a més de nombroses memòries oficials. En reconeixement als seus estudis sobre la contaminació de l'aigua, el 1986 li fou concedida la Medalla Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya per les aportacions científiques i tecnològiques.

La genètica de *Klebsiella pneumoniae* C3, els *R-bodies* en bacteris lliures i la microbiologia de la contaminació de l'aigua són els temes de què ha tractat fonamentalment, juntament amb la història i la filosofia de la ciència. En total, ha publicat dotze llibres i més de dos-cents articles en diferents llengües.

Fou degà de la Facultat de Biologia del 1968 al 1973 i president de la Societat Catalana de Biologia (filial de l'IEC) del 1972 al 1974. Membre de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts des del 1986, n'és el president des del 1995. Ha dirigit quaranta tesis doctorals i nombroses tesines, i entre els seus deixebles hi ha destacats investigadors i professors universitaris. És doctor *honoris causa* per la Universitat de Nancy (1987).

Octavi Fullat i Genís



Nat a Alforja (Baix Camp) el 12 de gener de 1928.

Doctor en filosofia per la Universitat de Barcelona (1961) amb una tesi sobre la moral atea d'Albert Camus. L'any 1958 ingressà com a professor ajudant de metafísica a la mateixa Universitat, d'on l'expulsaren el 1966 per haver-se oposat al règim franquista. Des de l'any 1986, és catedràtic de Filosofia de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona.

És professor de filosofia de l'educació del Diploma Europeu d'Estudis Aprofundits de Ciències de l'Educació (DEEA) a la Universitat de Rouen (França) des del curs 1994-1995. Anteriorment (curs 1992-1993), ho havia estat a la Universitat Louis Pasteur